

ศิลปินสองใจ ...!!

นำเสนอเมื่อ : 9 พ.ค. 2552

ศิลปินสองใจ.....

สะอาดกายไร้รูสนิรทุกข์

เจริญวัยได้สุขทุกสถาน

สะอาดใจไร้รูสึกิเลสมาร

เจริญสุขทุกกาลนั้นมงคล

สังคมมนุษย์เป็นสังคมที่ดำเนินชีวิตและทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยครั้ง

ที่เราจะเห็นภาพแห่งความขัดแย้ง แย่งอาหารกันกิน แย่งถิ่นกันอยู่ แย่งคูกันครอง ซึ่งล้วนแต่เป็นความวุ่นวายหม่นหมองที่เกิดขึ้นในสังคมมนุษย์อย่างแท้จริง จากความต้องการขั้นพื้นฐานของชีวิตและเรียกร้องสิ่งที่ต้องการจนเกินพอดี อันนำมาซึ่งการย่ำยีบีฑามนุษย์ด้วยการประหัตประหารกัน ด้วยสงครามและความโลภนานา เร็งราวยู่ในกามารมณ นิยมในวาทจาวาราย พาใจพากายให้หลงไหลไปกับสุรายาเสพติดและอบายมุขต่างๆ

พระพุทธศาสนาจึงเป็นดุษายานานเอกที่จะเสกสรรมนุษย์ให้หลุดพ้นจากความมืดมิดในใจพาให้พบความสว่างไสวด้วยแสงแห่งปัญญา

เป็นดังสายฝนที่โปรยปรายมาจากพากฟ้าให้ความเย็นชุ่มฉ่ำใจ ดุจน้ำอมฤตที่หล่อเลี้ยงใจคนทั้งโลก บัดเป่าทุกข์โศกให้จางหายไปจากใจ ศิลจึงเป็นดังยาครอบบรรเทาไฟ คือ กิเลส ที่เป็นเหตุเผาผลาญกายใจให้รอนรน ไม่ใช้สับสนวนวนไปกับปัญหาต่างๆ เป็นระเบียบที่ควบคุม กาย วาจา ที่ทำให้ชีวิตมีคุณค่า งามสง่าทุกวัย เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มี ๕ ประการ อันเป็นพื้นฐานที่เป็นระเบียบวินัยของชีวิต เรียกว่า เบญจศีล ดังนี้

๑. เจตนางดเว้นจากการฆ่าสัตว์ อาฆาตพยาบาทเบียดเบียนกัน ในบรรดาความอยาก ความอยากมีชีวิตถือเป็นยอดสูงสุด การมีชีวิตคือการมีโอกาสได้ทุกสิ่งทุกอย่าง การสิ้นชีวิตคือการสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง ผลแห่งความโหดร้ายทำลายชีวิต ทำให้อายุสั้น ต้องหมั่นชำระโทษด้วยกรรม คือเมตตาการุณา ช่วยเหลือเอื้ออาทรกันและกัน

๒. เจตนางดเว้นจากการลักทรัพย์ ดำเนินชีวิตด้วยการไม่เบียดเบียนทรัพย์สินและละเมิดกรรมสิทธิ์ของผู้อื่น ผู้ขโมยทรัพย์ของผู้อื่น แม้จะได้ทรัพย์มา แต่ก็เป็นผู้สูญเสียประโยชน์ คือเสียมนุษยธรรมในใจของเรา ปัญญาคือธรรมชาติติดตัวมนุษย์ แต่มนุษย์ไม่ใช้ปัญญาล้างสิ่งซึ่งจะมีค่านาขึ้นชมได้อย่างไร จึงใช้สันโดษขจัดความโลภ ประกอบสัมมาชีวิตะ มีอาชีพสุจริตยุติธรรมอยู่กับสิ่งที่มี ไม่ใช่สิ่งที่มีฝันและทำการงานนั้นให้ดีที่สุด

๓. เจตนางดเว้นจากการประพฤติดินในกามทั้งหลาย ความรักเป็นเครื่องยึดโยงให้เกิดความผูกพันเป็นที่สุด แต่ศตวรรษที่คอยบั่นความรักให้ขาดสะบั้นคือการนอกใจการนอกใจในศตวรรษของตบตีจึงเป็นอาวุธทำลายความไว้วางใจในครอบครัว เพื่อป้องกันกรแตกร้างในหมู่มนุษย์ จึงยินดีในศตวรรษของตบตี ระวังตนไม่ใหญ่ถูกความใคร่ครอบงำ เปลี่ยนจากความใคร่ในกาม เป็นความใคร่ในธรรม

๔. เจตนางดเว้นจากการพูดเท็จ คำหยาบ ส่อเสียด ฟูพ้อเจ้อ แม้เราจะสามารถโกหกคนได้หลายคน แต่เราไม่อาจโกหกตนเองได้ คนพูดเท็จคือคนทำลายสังขารมนุษย์ ผู้ทำลายสังขารมนุษย์เป็นคนไม่น่าเชื่อถือ ควรพูดแต่คำจริงและไพเราะอ่อนหวาน กอปรประสานประโยชน์แก่ชนทุกหมู่เหล่า

๕. เจตนางดเว้นจากการดื่มสุรา สิ่งมีเมาและยาเสพติดทุกชนิด สงครามดับชีวิต ยาเสพติดดับอนาคต นำมาทำให้ผู้ดื่มเป็นคนประมาทขาดสติ ขาดการเฝ้าดูตนเอง หลงลืมหน้าที่ของตน มีทั้งความดีที่ตนควรกระทำ นำมาคือตัวการทำลายสติและสมรรถภาพทางจิต ให้เสื่อมโทรมลงไป ควรใช้สติสัมปชัญญะพิจารณาตนเอง เพื่อกำจัด โลภะ โทสะ โมหะให้หมดไป

น้ำฝน น้ำประปา เพียงชำระความสกปรกทางกาย แต่ศีลเป็นดุษายน้ำที่ชำระมลทินทางกายวาจาและจิตใจให้ชุ่มเย็นไปด้วย

ไม่มีความเย็นใจจะเย็นเทียมเท่าความเย็นแห่งผู้มีศีล ไม่มีกลิ่นใดจะส่งพลังหอมหวลทวนลมและตามลมได้เท่ากลิ่นแห่งศีล ไม่มีอารมณ์ประดับใด จะทำให้บุคคลดูงามสง่าได้เท่ากับอารมณ์คือศีล ไม่มีบันใดก้าวข้ามใดจะสูงส่งเท่ากับบันใดแห่งศีล เพราะศีลคือบันใดที่ยังผู้ปฏิบัติให้ก้าวข้ามสุวรรคและก้าวข้ามอุปสรรคแห่งนิพพานในที่สุด เพราะฉะนั้น ฟังชำระศีลให้บริสุทธิ์หมดจด และปัญหาต่างๆ ในสังคมจะหมดไป

มีศีลธรรมนำให้การงานสะอาด

ทั้งสามารถคุมหมู่ให้อยู่มั่น

เป็นหลักครองสังคมอุดมคันธ์

สถาบันสรรพประชาชาติการ

(ธรรมะรุ่งอรุณวิถีพุทธ พระครูประทีปธรรมพิมล)

ขอขอบคุณ เว็บไซต์ วัดยานนาวา